

Ζούμε σε μια απέραντη θάλασσα ήχων και μουσικών. Ανέκαθεν ζούσαμε σε μια τέτοια θάλασσα, μόνο που τώρα -με τη χρήση του διαδικτύου- έχουμε το προνόμιο να μπορούμε ν' ακούμε τις πιο μακρινές, τις πιο περίεργες, προσιτές κι απρόσιτες μουσικές.

Μέσα σε αυτή την απέραντη θάλασσα και μακριά από το θόρυβο, τις "κηλίδες" και τις λογής "σούπες" που λιμνάζουν στους κοντινούς κόλπους, πέρα και μακριά από την υποτροπή του "πολιτισμένου" κόσμου, συναντούμε ηχητικά ρεύματα που παραπέμπουν σε αρχέγονες μνήμες και ξεχασμένους κόσμους.

Τότε που τα παιδιά του μαγεμένου δάσους, ο κόσμος των ξωτικών, των στοιχειών

και του αλλόκοσμου μοιράζονταν το ίδιο πρωταρχικό γόνιμο περιβάλλον.

Πολλοί σύγχρονοι καλλιτέχνες όντας κάτω από την ίδια παρόρμηση να επανασυνδεθούν με το "χαμένο" αυτό κρίκο, και πειραματιζόμενοι με σύγχρονους ήχους πλάι στους παλιούς, δημιουργούν συνθέσεις που, αν μη τι άλλο, χαρακτηρίζονται από ιδιαιτερότητα.

Σε ένα τέτοιο είδος μουσικής σύνθεσης που αποτελείται από στοιχεία avant garde, baroque pop, pagan, hip-hop, psychedelic folk κλπ. και που άτυπα ονομάστηκε "freak folk", εντάσσεται και το ακόλουθο σχήμα.

Αλήθεια όμως, τι είναι ένα "φρικιό", αν όχι οι παραμορφωμένες όψεις που ο ίδιος ο "πολιτισμός" δημιούργησε, στην προσπάθειά του να πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων τους πραγματικά ιδιαίτερους ανθρώπους;

Το όλο εγχείρημα ιδίων και παρόμοιων μουσικώ ν πειραματισμών ν δεν είναι άλλο από το να επανατοποθετήσει την παραφωνία μέσα στη μελωδία και να εξαγνίσει την παραμόρφωση μέσω της επανασύνδεσης με το πρωταρχικό περιβάλλον πλούτου, ομορφιάς και φυσικά μαγείας.

{youtube}zDb7dAnm79I{/youtube}

